

Η παγκόσμια ανάπτυξη οχυρό των ανθρώπινων αξιών και κατά της ανισότητας και τρομοκρατίας

Από τη δεκαετία του 1990 η καθημερινή ζωή στις φτωχές χώρες όπως επισημαίνει στο βιβλίο του ο Steven Radelet "The Great Surge etc." έχει αλλάξει ριζικά προς το καλύτερο και τα εισοδήματα έχουν διπλασιασθεί, η βρεφική θνησιμότητα έχει πέσει κατακόρυφα, η δημοκρατία έχει εξαπλωθεί και η γενική πρόοδος είναι από τα πιο σημαντικά στην ιστορία της ανθρωπότητας. Από την πλευρά του ο σουηδικός οργανισμός Novus Group International παρατηρεί πως ένα μεγάλο μερίδιο του πληθυσμού της γης τα τελευταία 20 χρόνια ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας παρά την εκβιομηχανοποίηση της Κίνας και τη μείωση τούτων κατά 400 εκατ. και του γεγονότος ότι το κατά κεφαλή του ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 3%.

Όπως σημειώνουν τα κέντρα Freedom House και Center for Systemic Peace από το 1980-2013 οι διαδικασίες για τη δημοκρατία αυξήθηκαν σημαντικά ένεκα του τέλους του Ψυχρού Πολέμου και πως οι αναρριχήσεις των ποικιλόχρωμων δικτατοριών στην εξουσία από πραξικοπήματα μειώθηκαν λόγω της μείωσης ενδιαφέροντος από τους ισχυρούς της γης, καθώς και τα περιστατικά βίας, δολοφονιών, παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, λόγω του γεγονότος η αναρρίχηση στην εξουσία πραγματοποιείται δια της ψηφοφορίας.

Οι παράγοντες που συνέβαλαν προς αυτή την κατεύθυνση είναι το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, οι νέες ιδέες για την οικονομία και πολιτική διακυβέρνηση, οι αλλαγές στα οικονομικά συστήματα, οι νέες ευκαιρίες για οικονομική ανάπτυξη, η ανάπτυξη του εμπορίου, πληροφορικής, νέας τεχνολογίας και νέας καινοτομίας με αποκορύφωμα τις ποικίλες επενδύσεις σε διάφορους τομείς.

Παρόλα αυτά ένας μεγάλος αριθμός χωρών από τις νέες δημοκρατίες αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα τα οποία παρεμποδίζουν την περεταίρω πορεία τους προς τη δημοκρατία και χρειάζονται ποικίλη στήριξη σε μια σειρά τομείς.

Παρά την ευρεία απίστευτη πρόοδο που παρατηρείται ανά το παγκόσμιο, εντούτοις ένα δις άνθρωποι ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας ενώ άλλα έξι εκατ. παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο από διάφορες ασθένειες και άλλα 30 εκατ. είναι θύματα της παιδικής ποικιλόμορφης βίας, παιδικής εργασιακής εκμετάλλευσης, της στρατολόγησης για τη διεξαγωγή πολέμων, τρομοκρατίας, τοποθέτησης βομβών αυτοκτονίας, ορφάνιας από τους διεξαγόμενους πολέμους. Εκτός τούτων έχουμε και την εμφάνιση των νέων δικτατοριών που προέρχονται μέσω της κάλπης και στηρίζονται από τρίτους λόγω γεωπολιτικών ανακατατάξεων.

Οι πλούσιες χώρες με επικεφαλής τις ΗΠΑ θα πρέπει να ενθαρρύνουν και να στηρίξουν την πρόοδο, συνεργασία και ευημερία και ασφάλεια ανάμεσα στις χώρες και φτωχούς λαούς, για να αποξενώσουν την τρομοκρατία και ανισότητα που δεν οφείλονται αυτές οι δύο μορφές γάγγραινας στον υποανάπτυκτο κόσμο αλλά στην έλλειψη νέων πόρων και προγραμμάτων.

Η οικονομική ανάπτυξη είναι εκείνη που θα δημιουργήσει νέα απασχόληση, νέες αγορές, επιχειρήσεις, επενδύσεις, ανάπτυξη εμπορίου και χρηματοπιστωτικού τομέα, εισαγωγή νέας τεχνολογίας, πληροφορικής, καινοτομίας, νέα μορφή υπηρεσιών και ψυχαγωγίας.

Με τη βελτίωση των οικονομικών ενός κράτους βελτιώνονται τα πάντα όπως η παροχή ιατρικών υπηρεσιών, παροχής φαρμάκων, το σύστημα υγείας, παιδείας, κράτους πρόνοιας και προωθείται περισσότερος υγιής ανταγωνισμός.

Γενικά η πρόοδος και ανάπτυξη εμβραθύνουν τις ανθρώπινες αξίες, γιατί σχέσεις και πολιτισμικότητα σε μια χώρα δίδουν περισσότερο νόημα και βαρύτητα στη δημοκρατία, ελεύθερη έκφραση και

ευημερία και πηγαίνουν χέρι με χέρι σε μια ευνοούμενη χώρα και όχι όπως συμβαίνει στις μέρες μας με τον ακραίο νεοφιλελευθερισμό όπου η εισοδηματική ανισότητα είναι υπερβολική και ξεπερνά τις καλές μέρες του 1945-1970.

Κοιτάζοντας τον πλούτο για τα νοικοκυριά η αύξηση της ανισότητας άγγιξε το 22% από το 9% που ήταν πριν τρεις δεκαετίες. Το 2011 το 1% των αμερικανικών νοικοκυριών ήλεγχε το 40% του συνόλου του αμερικανικού πλούτου της χώρας. Επίσης οι πλείστες των χωρών βίωσαν αυξανόμενη εισοδηματική ανισότητα προ των φόρων και των μεταβιβάσεων από το 1980-2009.

Αυτή επίσης επιβεβαιούται από την αύξηση των κροίσεων του κόσμου που ανήλθαν στους 2473 και η συνολική τους περιουσία διαμορφώθηκε στα 7,68 τρις δολάρια και πως οι νέες γενιές θα είναι φτωχότερες από τους γονείς τους σύμφωνα με έρευνα της McKinsey Global Institute.

Η σύγκρουση πλέον δεν θα είναι ανάμεσα στην εργατική και μεσαία τάξη αλλά ανάμεσα σε μια μικρή ελίτ και της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών και είναι εδώ που απαιτείται η συσπείρωση των προοδευτικών δυνάμεων και η επεξεργασία ενός προγράμματος συνολικής προοδευτικής ανάπτυξης για αντιμετώπιση αυτής της προκλητικότητας που σύμφωνα με τον Γάλλο οικονομολόγο Τομά Πικετί η οικονομική ανισότητα είναι το εγγενές χαρακτηριστικό του καπιταλισμού.

Από την πλευρά του ο Ronald Inglehart τονίζει πως η ανάπτυξη στον αναπτυσσόμενο κόσμο θα προέλθει με την ανάπτυξη της αίσθησης του κοινού συμφέροντος και με τις πολιτικές ευθυγραμμίσεις που θα προσαρμόζονται μέσα από μια ισορροπία δυνάμεων ανάμεσα στις ελίτ και στις μάζες και θα στηρίζεται στις οικονομικές, κοινωνικές και ιδεολογικές τάσεις της σημερινής εποχής.

Για να γίνουν όλα αυτά απαιτείται μια γενικευμένη προσπάθεια από όλες τις χώρες α) για να περιορίσουν την εξάρτηση τους από τους φυσικούς πόρους, β) να επιβάλουν την νέα περιβαλλοντική συμφωνία που είναι μια αναγκαιότητα στην εποχή λόγω των απότομων κλιματολογικών αλλαγών που απειλούν τα πάντα και όλους μας, γ) να κάνουν τις οικονομίες τους πιο συμμετοχικές στα κοινά δ) να βελτιώσουν τη φερεγγυότητα τους στην Κοινωνική Ασφάλιση ε) να δώσουν βαρύτητα σε νέες επενδύσεις στ) να εκσυγχρονίσουν το χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό σύστημα ζ) να καταπολεμήσουν τη γραφειοκρατία, διαφθορά, διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, νομοθετικός έλεγχος σε κάθε αλόγιστη επιχειρηματική δραστηριότητα η) να δώσουν ρόλο στη γυναίκα για ανάπτυξη της κοινωνίας και χώρας.

Άλλη σοβαρή αδυναμία που παρατηρείται στην παγκόσμια ανάπτυξη είναι οι σχέσεις πολιτών-διεθνών οργανισμών όπως ΗΕ, ΔΝΤ, Παγκόσμιας Τράπεζας, ΠΟΕ, ΠΟΥ που εξακολουθούν να εργάζονται με παλαιές νοοτροπίες και να εμμένουν στα λάθη και παραλείψεις του παρελθόντος και να είναι πιο ευνοϊκές στις απόψεις και συμφέροντα των πλούσιων χωρών.

Επιβάλλεται η ίδρυση ενός μικρού οργανισμού Διεθνούς Ανάπτυξης με εισφορά από όλα τα κράτη που θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις και τη συνεργασία ανάμεσα στις κοινωνίες των χωρών ούτως ώστε να προωθείται η συνεργασία κοινωνίας-προμηθευτών-επιχειρηματιών για να υπάρξει καλύτερη προσφορά προϊόντων, τιμών και ανταγωνισμού.

Επίσης εθελοντικές και ανθρωπιστικές οργανώσεις να αναλάβουν ρόλο για την τοπική και παγκόσμια ανάπτυξη αφού αυτοί οι φορείς μπορούν να συνεργασθούν με πανεπιστήμια, εταιρείες, κοινωνία και με παγκόσμιους φορείς για χρηματοδότηση και για ανάπτυξη νέων δομών, προγραμμάτων που θα βελτιώνουν τους τομείς υγείας, παιδείας, κράτους πρόνοιας και προώθηση νέων τεχνολογιών και καινοτομιών που λόγω των δραστηριοτήτων τους γίνονται πιο κατανοητές από την κοινωνία των πολιτών της κάθε χώρας.

Τέλος όλοι θα πρέπει να έχουμε υπόψη πως το μέλλον μας στηρίζεται στην ανάπτυξη, ευημερία, πρόοδο και ειρήνη τα οποία θα καταπολεμήσουν την ανισότητα, φτώχεια, τρομοκρατία, βία, αυταρχικά καθεστώτα και γεωπολιτικές στρατηγικές.

Χαράλαμπος Μερακλής
22423856 – 99668553
16-24/8/2016